

Levél Tanács Istvánnak

Kedves Tanács István!

Hétfő reggeli (november 8.) Arc és arculat című karcolatát olvasva, a harmadik bekezdés tájékán már-már ellenőriznem kellett a fejlécet, hogy véletlenségből nem a Magyar Fórum került-e a kezembe a Népszabadság helyett... amelyet alapjában véve korrekt és színvonalas lapnak ismerek.

Hogy Ön kit szeret és kit nem a Fidesz politikusi közül, hová teszi a voksát és hogyan ítéli meg a Fidesz arculatát, vélemény dolga, nem jutna eszembe vitatkozni vele. Fodor Gábor távozását magam is nagyon sajnálom, azzal együtt, hogy a helyzetet és a történetet – talán a körülmények és a tények alaposabb ismeretében – másként értekelem, mint Ön. Mint a Népszabadságban megjelent, Fideszszel foglalkozó írások többsége. Ezért azonban nem írnék Önnek levelet... Hanem:

Most már, fejt ki Ön a cikkében, a Fidesznek azokra az idősebb karrieristákra kell építenie, akiknek „egy része nem is lehetett korábban Fidesz-tag az életkora miatt”, akik „a fiatalok pártjának hátán akarnak belovagolni a hatalomba”, és akik „az önkormányzati csatákban és alkudozásokban azóta rutint szereztek, tudják, hogyan kell köztulajdonú lelkeket adni-venni, kulisszák mögött jó állásokról dönteni. Be is kerültek ezek terv szerint az országos választmányba, és ki is szavazták szépen Fodor Gábort.”

Talán nem vagyok olyan jólinformált, mint Ön, a Fidesz belső, szervezeti ügyeiben, de most, a cikkén felbuzdulva, megtudakoltam, mi is a helyzet. A 78 tagú országos választmányban mindössze hatan vannak, akik eleve „korhatáron túliak”. Nem tudom, Ön honnan tudja, mert én nem tudom, hogy ők, néhányan, kire szavaztak.

Kérdésem a következő: kikre gondol Ön és milyen tapasztalatokból indul ki, amikor ilyen súlyos váddal illet embereket – név nélkül, csak úgy *en bloc*, mint valami kártékony, gyűlölségre alkalmas halmazt? Örülnek, ha bővebben is kifejtene, mire alapozza azt a föltevést, hogy mindazok, akik idősebbként a Fideszt támogatják, nem a másik két ellenzéki párt valamelyikét, szükségképpen korrumpáltak és karrieristák. Miben különbözik

ez attól, amikor mások, indulataiktól vezérelve *en bloc* kommunistáznak, bolsevikoznak stb? Semmiben.

Ön, ha jól értem, korrupcióval vádol meg embereket: bizonyítékok és konkrétumok nélkül. Lehet, hogy én naiv vagyok és elég megrögzött puritán az ilyesmi-ben, ezért aztán mit sem tudok arról, amiről Ön tud. Bocsássa meg, de azt kell mondanom, hogy az MDF nyíltan csurkista fővárosi frakcióvezetője szokott időről időre efféle ködös és megalapozatlan vádaskodásokkal támadni politikai ellenfeleire, a város vezetésére... Érdemes, kedves Tanács István, ebbe a klubba belépni?

Tudja, nekem még a Lengyel László-ügyben is különvéleményem volt, igaz megtartottam magamnak, mert gyáván attól féltem, ha megírom, még valami kormányzimpátia gyanújába eshetem... Illetőleg, hogy úgy járhatok, mint Eörsi István a Híradóval, Bánó-ügyben... Pedig közben, a nagy heroizálások és ünneplések közepette, az járt a fejemben, hogy az ártatlanság vélelme, kiváltképpen büntetőjogilag megragadható kérdésekben, mindenkit megillet. A politikai ellenfelet is. Aki vádol, annak bizonyítani kell. Akkor is, ha kevésbé bírja a rokonszenvűnk az, akit vádolunk. Aki nem tud vagy nem mer bizonyítani, mégis vádaskodik, az inkább az ország erkölcsi és szellemi balkanizálódásához járulhat hozzá, mintsem a közállapotok higiéniai jobbra fordulásához.

Ezért kérem szépen Önt, hogy nevezze meg bátran azokat a fideszes önkormányzati képviselőket, akik pozíciójukkal visszaélve, telkekkel és állásokkal csencselnek... Hiszem, hogy egyetlen bizonyított eset sem maradhat következmény nélkül.

Kérem szépen Önt, hogy kérjen elnézést viszont mindazoktól, akiket megrágalmazott: akiket elég nagyvonalúan kollektíve bűnösnek talált és elmarasztalt. Nem mintha különösebben lelkes hive volnék az efféle színpadias fölszólításoknak, amire most mégis rákényszerülök. Csak arra gondolok, hogy mentenünk kéne, ami még menthető normális emberi viszonyainkból.

Válaszát várva:

Hankiss Ágnes

író, a fővárosi önkormányzat Fidesz-képviselője

Válasz Hankiss Ágnesnek

Kedves Hankiss Ágnes!

Álmomban sem gondoltam volna, hogy éppen Ön fog nekem esni, ráadásul olyan stílusban és olyan eszközökkel, amelyek teljesen idegenek az általam kedvelt és nagyra becsült korábbi írásaitól. Jegyzetem lényegét félreteresz, kiragad a szövegből egy részt, félremagyarázza, ennek alapján felelősségre von és megfenyeget, hogy valakiknek a szemében egy „klubba” kerülök az MDF „nyíltan csurkista” fővárosi önkormányzati frakcióvezetőjével. Ez utóbbi igen nagy büntetés lehet, ha ilyesmitől való félelmében Ön nem merte a Lengyel-ügyben vallott különvéleményét nyilvánosságra hozni addig, amíg annak valódi tétje volt. Az én cikkemmel és személyemmel kapcsolatban nyilván nem fenyeget olyan veszély, mint Lengyel ügyében – bátran lehet tehát az Antall József feljelentését idéző vádakat a fejemhez vágni.

Ez az ügy azonban más, mint Lengyel Lászlóé. Én nem vádoltam és nem vádolok senkit korrupcióval; nem állítom, hogy tudom bárkinek az árfolyamát. Nem állítottam, pláne nem általánosítva, hogy az önkormányzatokban törvényt sértenek. Azt viszont állítottam és állítom, hogy amióta elfogytak az átnevezendő közterületek, azóta az önkormányzatok a tulajdonukban lévő intézmények, vállalatok átszervezésével, vezetők jó állásokból való eltávolításával, másoknak oda való kinevezésével, települési köztulajdonok eladásával, egyes tagjaik a megvételével foglalkoznak.

Ahhoz, hogy ezekben az ügyekben döntések születhesse-

nek, a különböző frakcióknak alkukat kell kötniük, ezek jelentős részében a nyilvánosság nem szerez tudomást arról, melyik pártfrakció részéről milyen tettek egyensúlyozzák ki egymást. Ezek az ügyek annyiban hasonlítanak az MDF és a Fidesz közös székházügyéhez, hogy a választók egy része akkor sem értene velük egyet, ha biztos volna abban, hogy törvényesek.

Nem állítottam, hogy ezekben az ügyekben minden Fidesz-képviselő részt vesz, azt sem, hogy más pártok emberei nem vesznek részt. Én csupán egy illúzióval hadakozom: nem akarom, hogy bárki azt hihesse, a Fidesz a cselekvési lehetőségek, a hatalom birtokában is megőrizheti politikai ártatlanságát; hogy különb maradhat a többinél. A Fideszben mostanában zajló események ezt már nem igazolják.

Egy rövid válaszcikk nem alkalmas tételes, név szerinti esetek felsorolására. Levelén mélyen elgondolkodtam, és abban az értelemben igazat adok Önnek, hogy az önkormányzatok működését a sajtó nem dolgozta fel elég mélyen. Ebben én magam is hibás vagyok, mert a jelenségek bemutatásával kell kezdeni és nem a következtetések levonásával. Úgy gondolom, a riport műfajához kell tehát visszatérnem, mert az kevésbé teszi ki a szerzőt és lapját annak, hogy általuk nagyra becsült emberek a foszló illúzióvédelmében egy laza gondolatfutammal besorolják őket a csurkisták „klubjába”.

Maradok változatlan nagyra-becsüléssel:

Tanács István